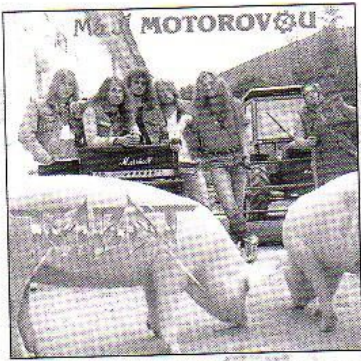

KABÁT: KOMENTOVANÁ DISKOGRRAFIE

Dosud všechny řadové desky vyšly u společnosti Monitor, potažmo Monitor-EMI, a byly natočeny v nezměněném obsazení.

Má j motorovou (1991)

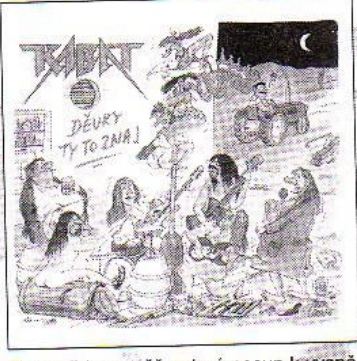
Stejnomená skladba na debutu zněla poněkud méně drsně než na sampleru **Ultrametal**. Jako by se chtěla srovnat s rockenrollovějším zbytkem. Přesto jsou z alba cítit původní metalový odér, poněkud rozpačitá produkce a hlavně nevyspělý zvuk. Avšak texty už jasně dávají na srozuměnou, že u Kabátu půjde vždy především o legraci a sport jménem 'chlasťing'. I tak skoro všechny skladby můžeme i z dnešního pohledu považovat za potenciální hitovky, které na koncertech zabíraly. Ovšem jedna z nich trčela zcela jasně. *Máš to už za sebou* jako by definovala budoucí styl a dočkala se i obrazového zpracování. Je nabíledni, že pětice přenesla text do vizuální podoby. Později byl natočen ještě videoklip na píseň *Skrblík*. Na první desce také došlo k pěkné tradici. Vždy na konec každého alba měla být zařazena nějaká legráček. Zde byl *Pašík* coby parodie na black metal.

Živě! (1992)

Počátkem devadesátých let byla móda živých alb. Všechny spojoval nepřilíh dobrý zvuk, takže bychom se dnes na ně měli dívat jako na dokument doby. Teplíčků nabídl nejen průřez dosavadní tvorbou včetně vyletu do demosiňkové doby prostřednictvím písně *Rumovej Rock 'N' Roll*, ale i několik novinek, které se, bohužel, ne všechny později objevily na chystané desce. Třeba hned úvodní *Onanie* nebo bubeník Hurvajsem odehraný *Zase jsem na mol*. Ovšem v případě skladby *Žízeň*, na níž byl natočen videoklip, byla situace zcela opačná. Dodnes ji fanoušci mohutně vyvolávají po celou dobu koncertů. Je to klasický případ hitu, nesmrtné šlupky, s níž se skupina loučí. Tedy pokud jí nevypnou proud. Minialbum jasně dokládá, v jaké pozici se už formace nacházela. Lidé zpívali refrény.

Děvky ty to znaj (1993)

Druhé řadové album Kabátu se stalo v mnoha ohledech průlomovým. Kapela jako by dospěla a ujasnila si, co a jak chce dělat a jak znít. Mnohem čistší a masivnější sound v duchu řízného hard & heavy, především po kytarové stránce, nelze přesehnout. Skladby jsou opěrné, nelze přesehnout. Skladby jsou opěrné, nelze přesehnout. Skladby jsou opěrné, nelze přesehnout. Skladby jsou opěrné, nelze přesehnout.

Textově je rovněž patrný posun k vyspělejšímu a chlapčtějšímu tématům (třeba k narážkám na politickou situaci), byť samozřejmě humor a nadhled nezmysly, stejně jako vulgarismy. To následovalo později. Mezi osmnácti písničkami nechybějí legráčky *Úvod*, *Jack Daniels (prolog)* a (*epilog*) nebo *Moderní děvče*, ale také velké hity, některé dodnes obhrávané na koncertech. Vedle titulní skladby jsou to určitě *Porcelánový prasata*, vtipná a možná pravdivá *Opilci v dějinách*, *Óda na konopi*, dvojkopáková *'řežba' Už jsou zase na koni*, veselý *Pivmec* (jistě znáte skvělý videoklip s Urbanovými obrázky), *Tak to má být* a samozřejmě *Žízeň*. Není náhoda, že nejeden starší fanda tvrdí, že **Děvky...** jsou nejlepší deskou Kabátu.

Colorado (1994)

Jiní zase budou opěvovat **Colorado**, protože zasáhlo strašně široké spektrum lidí. Dodnes se titulní skladba hraje v Radiu Country nebo Preston. To se mnoha bigbitovým souborům nepodařilo. **Colorado** je však spíše menší výjimkou, která také předznamenala budoucí zálibu v country. Nicméně pětice pokračovala v kolejších načrtlých předchozím majstrštykem. Produkce je vypilovanější a barevnější. Rovněž byly ve větší míře angažovány rozliční hosté. Celkově je album měkčí (nikoliv však v kytarách a zpěvu) a pomalejší, což možná vysvětluje komerční dopad. Na druhé straně po aranžérské stránce se šlo opět dopředu k písničkovější formě. Jinými slovy ubyli dvouminutové legráčky ve prospěch hudby. Pokud mohu vypíchnout několik nejsilnějších kompozic, neměl bych zapomenout na úvodní 'rozčivčku' *Bohyhpnol po tetě*, bluesem olízly *Starej bar*, která skvěle graduje v refrénech. Za zmínku stojí i veselá rockovka *Ou jipi jé*, v níž je na konci pokus o 'svatý operní' zpěv, a která je věnována publicistovi A. Svamberkovi. Příjemnou hardrockovou zpodobu předchutnou akustickou kytarou zůstává *Kdyby ženský nebyly* s mohutnými refrény. Tečkou je hymna *Jak ti šlapou Kabát* v lidovém, pochodo- vém tempu s trumpetami.

Země plná trpaslíků (1995)

Během roku nachystal 'soubor lidových písní a tanců' další album, což byl možná kámen úrazu, neboť deska působí roztržitě a materiál zřejmě neměl čas uzrát. Tehtokrát se výrazná změna týkala studia. Z Propasti se Kabát poprvé vydal do Hacienda a svěřil se do rukou Miloše Doležala, což byla změna vítaná, především kvůli celkově jinému vyznění. Převažují kytarový, dobře čitelný riff a ostřejší zvuk, což je patrné hned z první (nepočítám-li

lehce úchylné intro) skladby *Piju já, piju rád. Už mě bijou* je ozdobená foukací harmonikou, ale první dvě třetiny písně jsou nevyrazné. Pak nastupuje stadiónová masířka *Dávám ti jeden den. Všude tu kolem sou překvapí rapovaným zpěvem*, ale pak se trochu rozplyne v průměru, podobně jako dva následné kousky a *Silnej jako vůl*. Holt, Kabát se už začínal opakovat a to, co ještě před dvěma lety překvapilo, už dech nevyrazilo. Jasný vrchol přichází s titulní kompozicí, v níž opět zní banjo. Asi nejslabší písní vůbec je *Zhasněte světla*, v níž se není čeho chytit. Naštěstí následuje velmi rychlá a úderná *Zasypat to vápnem*, v níž se kytary přelévají z jednoho reproduktoru do druhého a zpátky. Mnohem více se povedla poprocková *Tak teda pojď*. Jméno Václav se vyskytuje i na této kolekci, přičemž to spojení není moc lichotivé (*Václav je na plech*). Druhý nesporný vrchol je ukryt v klipovce *Láďa*. Kapela míchá reggae a hard rock a vše doplňuje vtipný text, takže vznikl další český skvost.

Čert na koze jel (1997)

Ve stejném studiu o dva roky později vznikla mnohem silnější nahrávka. Je celkově zvukově surovější, ostřejší a rychlejší. Na dobré aparatuře se hudba vlní prakticky z každého koutu. *Santa Klaus* otevírá sbírku, na níž pětice působí jako nadřazená a utřená smečka psů. A v tomto duchu se pokračuje přes *Raketového psa*, *Jabadabada*, *Stvořenéj pro Acapulco* (o Hurvajsovi), *Blues Folsomské věznice* coby parodie na *Ace Of Spades* od Motörhead a další až do konce, a vůbec nevadí, že v některých skladbách Kabát experimentuje nejen s country, ale i s různými nástroji (steel kytara, akordeon, hobo, klávesy atd.). Ty můžete postupně slyšet nejen v titulní písni, ale i v *Lady Lane* chutnající po charlestonu, *Baladě o špinavých fúsekách* (nepřilíh jistě zpívaná Špalkem, vše zachraňuje sbor), *Všechno bude jako dřív* a dalších. Je až neskutečné, kolik tahle deska nabízí ultrakvapik *Sedlák* a náhle uprostřed zazní Vojtkova harmonika, aby na konci zakvíčelo prase. Šlapavou halekačku zastupují *Čejeni*, ale při pozorném poslechu se v ní dějí zajímavé kytarové momenty. Středně tempové náladu *Boogie českého šifáře*, *Tarantule v trenkách*, *Sem tam si taky dám* s hlasem Karla Emanuela Gotta neuraží snad ani paničky. Konec jako obvykle. Legráčka *Králičí* s lodním dechovým bandem.

MegaHu (1999)

Po hodech vždy přichází kalné ráno. Nic naplat, ale ani po dvou letech, výměně

studia, se Teplíčákům nepodařilo překonat tři své milníky. **Děvky ty to znaj**, **Colorado** a **Čert na koze jel**. Ubily vulgarismy a vlastně i politické narážky, texty jsou obecnější příběhy se stále vysokou latkou kvality, ale vyloužených hitů je na desce méně. Nejlepší měřítkem jsou koncerty. Když skladba 'nehraje a netáhne', tak ji nepomůže ani živá voda. Ovšem s odstupem času musím uznat, že chytlavé pecky *Víte jak to bolí*, *Prdel vody*, *Bruce Willis* s ústředním brnkáním podkladem, *Brouk Pytlík*, *Teta* s plnými refrény nebo sugestivní *Šaman* se zničujícím kytarovým klením se budou hrát ještě dlouho. Nicméně celkově je deska slabší. Špalek je mnohem lepší textař než zpěvák (chmurná akustická balada *Đábel a syn*). Z jiného soukdu je standardní *Učitel* podpořený dětským sborem a legráčka *Čiňani*, na níž jsou názory opravdu extrémně různé.

Go Satane Go (2000)

Zřejmě jsem dospěl, neboť mi byla svěřena hlavní recenze na poslední řadové album. Anebo to bylo vše úplně jinak. Nicméně nerad bych se opakoval. Opět pro mě hraje čas, ale během roku jsem názor nezměnil. Kabát je skvělá koncertní atrakce s vysokou profesionalitou, a letos jsem měl možnost ke konfrontování mnohem více. **Go Satane Go** je o chloupek silnější album než předchůdce, ale kvalita **Čert na koze jel** stále nedosahuje. Působí sevrěným, celistvým dojmem. Díky ještě modernější nahrávací technice má skutečně výtečný zvuk. Některé efekty, smyčky a loopy pomohly sound posunout dál a během let se Severočeši naučili skutečně dobře aranžovat. Titulní kompozice uvedená dětským sborem a Špalkovou kvedlou ne znehodňuje, přesto patří k tomu nejlepšímu, co deska nabízí. Jestliže někdo tvrdí, že novinka je měkká, má pravdu jen částečně. Ano, jde vlastně o obyčejné písničky, ale je třeba vědět, že tvrdost není v rychlosti a pomalejší kompozice mohou zase lépe vyníkat díky bohatšímu zpracování. Toho bylo dosaženo. Ale i tak jsou *V pekle sudy válej*, *Mravenci*, *Slibem nezamoutíš*, *Bum bum tequilla*, motörheadovská *Rodinnej tank* skvělými rockovými kusy. Jako protipól stojí popovější *Bára* nebo *Na sever*. V závěrečné *Rio Grande* došlo i na oblíbené country. Součástí disku je vtipný CD-ROM. Možná že příští rok z Colorado přijedou **Děvky s Čertem...**

Suma sumárum (Best Of) (2001)

Recenze v minulém čísle.

Bohouš Němec

